

метъ добрѣ, иска се: пѣрво *родовій бѣлагъ*; второ, *видова-та разлика*. Само чрезъ испѣлненіе-то на това исканье може да се отдалечи всѣки единъ по-водѣ *какъ* недоумѣнія, и припиранія, които произлизатъ отъ неточно-то опредѣляніе единаго предмета. За по голѣмѣ ясность мы трѣба да вардимъ слѣдующы-тѣ правила:

1) Предѣли-тѣ въ които се описъва едно понятіе, не трѣба да сѫ ни по широки, ни по тѣсни отъ само-то това понятіе; опредѣляніе-то сирѣчъ единаго предмета трѣба да е равно на свое-то опредѣляемо. — Они се разпространяватъ по много отъ подлежаще-то, ако се вносятъ въ объемъ-тъ му предмети що не принадлежатъ нему. Въ опредѣленіе-то напримѣръ: „человѣкъ е животно дву-крачно“ объемва се не само человѣческо-то естество, но и онова на много други двуножни животни. А кога понятіе-то се ограничива чрезъ таково едно више родово понятіе, кое-то не объемва въ себе си всички-тѣ видове, еднородны съ него; или всички-тѣ свойства, що се въ него съдѣржатъ: тогава опредѣленіе-то се разспостира *по малко ошъ подлежаще-то*. Въ опредѣленіе-то напримѣръ: „человѣкъ е сѫщество обдаренное съ образованъ умъ и съ добрѣ волѣ“, не могѫтъ да се вмѣстятъ всички-тѣ човѣщи, понеже не всякъ човѣкъ е образованъ и доброволенъ.

2) При опредѣленіе-то на единъ предметъ въ система-та, трѣба да се излагатъ не сѫщественни-тѣ негови бѣляци, а оніе, що различаватъ *сѫщество* опредѣляемый предметъ отъ други-тѣ еднородны съ него нѣща. Возможно е слѣдователно да се ограничи въ опредѣленіе-то понятіе-то чрезъ толкова сказуемы, колко-то видове се представляватъ въ известній родъ, отъ които трѣба да го различимъ. —